

Ագդարաբլուրեան Trumpet's Sound **փող**

48-րդ ՏԱՐԻ, ԱՔՍԵՐԱԼԻԱ
ՄԱՐՏ - ԱՊՐԻԼ 2017

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեւոր քերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումճեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակություն

Յարութիւն 3

Հովիւ Հրաչ Գույումճեան

Ծամբորդելու ուրախութիւնը 4

Ռէքս Տիրլալ

Մարախ՝ կամ հսկայ տապալող 7

Յովան Լէր. Գույումճեան

Յարատեւ՝ աղօթքիդ մէջ 9

Վարդան Մարգինեան

Արդեօք բջջային հեռախօսը լիովին
լիցքաւորուած է 12

Հովիւ Ռաֆֆի Զափարեան

Մի՛ վիատիր, անգամ, երբ մարդիկ չեն
ընէր այն, ինչ պէտք է ընեն 13

Տօքս Զևարդ Պասարա

Մէյրի ճոնսի Աստուածաշունչը 14

Ընթրուած

Հայ քրիստոնէական առաքելութիւն 15

Խմբագրական

Կազմի նկարը «ԱՄՄ» միախոնարական խումբի
կադմէն, 2015թ.

Փառք կուտանք Տերոջն՝

1. որ Աստուած բարի է մեր
նկատմամբ
2. որ ապահովեց կարիքաւոր
ընտանիքներու ծնեռուայ
վառելափայտի ծախսերը
3. որ մեր գործակիցներն ու
անոնց ընտանիքները առողջ
եւ ապահով են
4. Ամերիկայի Միացեալ Նահանգ-
ներուն մէջ գրանցում ստացած
«Հայ քրիստոնէական առաքե-
լութեան» մասնաճիւղի համար

Կ'աղօթենք՝

1. Կիւմրի քաղաքի «ԱՄՄ»-ի
աւետարանչատան կենդրոնի
վերանորոգման աշխատանք-
ներու համար
2. տարբեր հիւանդութիւններով
տառապող կարիքաւորներու
համար
3. ԱՄՆ-էն (Յուլ.) եւ Աւստրալիայէն
(Հոկտ.) միսիոնարական խումբի
Հայաստան այցի համար
4. ընթացիկ տարուայ վերջին
Հայաստան զրկուող 19-րդ
քոնթէյնրի համար

Յարութիւն

«Վասն զի իմ անձս գերեզմանին մէջ պիտի չթողուս ու քու սուրբիդ ալ ապականութիւն տեսնել պիտի չտաս» (Սաղմոս 16.10)

Երայերէն բնագրին մէջ «գերեզման» բառին համար գործածուած բառը «Շէօլ» բառն է, որը կը նշանակէ խաւար, անստուգութիւն, վայր որտեղ բոլոր մահացածները կը գտնուին՝ անկախ թէ իրենց կեանքի ընթացքին բարոյական ինչպիսի ընտրութիւններ կատարած են, այսինքն՝ թէ՛ արդարները եւ թէ՛ ամբարիշտները: Այն խաւարի ու լռութեան վայր է՝ կեանքի ոչ մէկ նշոյլ:

Սակայն Տէր Յիսուսի եւ Անոր առաքեալներու ուսուցումներու շնորհիւ աւելի յստակ պատկեր ստացանք թէ ինչ կը պատահի մեզի հետ մահէն ետք: Մենք գիտենք, որ շատ մարդիկ մահէն կը սարսափին եւ չեն ուզէր ատոր մասին խօսիլ կամ նոյնիսկ խորհիլ, այնուամենայնիւ մահը իրականութիւն մըն է, որ բոլոր մարդիկ օր մը պէտք է դիմագրաւեն, կամայ թէ ակամայ: Սակայն, հաւատացեալները ինչպիսի՞ յաղթութիւն ունին Քրիստոսով: Դաւիթ թագաւորը մեծ յոյսով ու հաւատքով կըրցաւ ըսել. «Վասն զի իմ անձս գերեզմանին մէջ պիտի չթողուս ու քու սուրբիդ ալ ապականութիւն տեսնել պիտի չտաս»:

Ամէն տարի Յարութեան տօնը նշելու համար մեր երկրին մէջ չորս օրուայ արձակուրդ կը տրամադրուի մեզի: Մարդիկ ծովեզերք կ'երթան, ընտանեկան փիքնիք կը կազմակերպեն, Քրիքէք կը խաղան կամ ձրկնորսութեամբ կը զբաղուին: Պզտիկներուն շոկոլատէ նապաստակներ եւ գունատր հաւկիթներ կուտան, կանայք աւանդական ճաշատեսակներ եւ հրուշակեղէն կը պատրաստեն... Սակայն այս բոլորը մեզի չեն պատմէր թէ ինչու Յիսուս աշխարհ եկաւ: Ան եկաւ, որպէսզի ես եւ դուն կարողանանք փրկուիլ եւ յաւիտենական կեանք ունենալ: Յիսուսին հաւատալով յաւիտենական կեանքը կը ժառանգենք, ասիկա գործերով չէ, այլ մի միայն հաւատքով:

Շատ անգամ Տէր Յիսուսը խօսեցաւ երրորդ օրը յարութիւն առնելու մասին: Յարութիւնը ցոյց կուտայ Քրիստոսի յաղթանակը մահուան նկատմամբ: Այս յաղթանակը քուկդ կրնայ ըլլալ այսօր եթէ դուն ալ հաւատաս:

Յիսուս ըսաւ. «Իմ Հօրս տունը շատ բնակարաններ կան. ապա թէ ոչ՝ ես ձեզի պիտի ըսէի՝ «Հիմա կ'երթամ, որ ձեզի տեղ պատրաստեմ»» (Յովհ. 14.2):

Եթէ տարուայ մէջ տօն մը կայ, որ մեծ շուքով եւ ուրախութիւնով պէտք է նշել, ապա անկասկած Յարութեան տօնն է: Դուն ուրախութեամբ կրնաս վստահ ըլլալ, որ Հին Կտակարանի «Շէօլ»-ի անստուգոթիւնը հաւատացեալներուն համար չէ, այն անոնց համար չէ, ովքեր կ'ապաշխարեն եւ Տէր Յիսուսին կը վստահին ու իրենց հանդերձները մաքուր կը պահեն:

Մինչ կը պատրաստուինք Յիսուս Քրիստոսի յարութիւնը տօնելու, եկէք յիշենք որ մենք ովքեր հաւատացինք, պիտի վերափոխուինք եւ ստանանք նոր մարմիններ, որը այս ապականացու աշխարհէն չէ: Յարութեան Ժամանակ մենք Քրիստոսով նոր մարմիններ պիտի ստանանք, որպէսզի Իր հետ եւ Իր համար յաւիտեան ապրինք Երկինքի մէջ:

Այս տարի Յարութեան տօնը ինչպէ՞ս պիտի տօնես, շոկոլատե՞ նապաստակո՞վ, թէ՞ Քրիստոսի բերած յաղթութիւնով: «Ո՞ր է ով մահ քու խայթոցը, ո՞ր է ով գերեզման քու յաղթութիւնդ»:

Օրհնեալ Չատիկ բոլորիս:

Հ. Գ.

Ճամբորդելու ուրախութիւնը

Մեր կեանքին մէջ երբեմն մարդոց կը հանդիպինք, ովքեր մեզ համար կոթողներ կը հանդիսանան: Թոյլ տուէք ձեզի պատմել տարեց տիկնոջ մը մասին, որուն կը ճանչնայի: Ան տկար, անկողնին գամուած անձ մըն էր եւ այնքան նիհար, որ քիչ անգամ իր անկողնի ծրարին մէջ ծածկոց կը գետեղէր: Որպէս պատանի, յաճախ կ'այցելէի զինք, յուսալով որ թերեւս իմ այցելութեամբս ինչ որ ձեռով զինք քաջալերած ըլլամ: Հիմա, ետ նայելով, ամենեւին գաղափար անգամ չու-

նիմ թէ ինչ կը մտածէր իմ կատարած «հովուական» այցելութիւններովս, բայց ամէն անգամ երբ իր մօտէն կը հեռանայի, այնպիսի զգացումով մը կը լեցուի, որ կարծես թէ ձեռով մը աւելի շատ ստացայ, քան տուի: Մինչ իր մասին կը մտածեմ, կը գիտակցիմ որ չնայած իր տարիքին ու տկարութեանը, ան ներքին ուժ մը ունէր որը վարակիչ էր, եւ Աստուծոյ հետ այնքան մտերիմ էր, որուն իսկապէս կը նախանձիմ մինչեւ օրս: Չնայած տարիքով յառաջացած ըլլալուն, ան տակաւին կը տրվէր: Ան կանգնած էր յաւիտենականութեան եզրին, պատրաստ Աստուծոյ հետ յաջորդ արկածային ճամբորդութիւնը կատարելու համար:

Հանդիպած եմ նաեւ շատ այլ տարեց քրիստոնեաներու եւ ինքս ինձ հարց տուած, թէ ի՞նչ կար այս մարդկանց մէջ, որը այդքան գրաւիչ էր: Յատկանիշներէն մէկը, որը այս մարդիկ ինծի համար հրապուրիչ էին, այն էր որ անոնց հոգեւոր կեանքը միշտ շարժման մէջ էր: Անոնք լճակի մէջ թակարդը ինկած ջուրերու պէս չէին, որոնք անշարժ են, հապա հոսող գետերու նման էին, որոնք առաջ շարժուելով կեանք եւ եռանդ կը տարածէին չորս կողմը: Անոնք անսահման Աստուծոյ հետ ճամբորդելու իրենց հետաքրքրասիրութիւնը չէին կորսնցուցած: Աստուած Իր մասին նոր բացայայտումներ կ'ընէր իրենց, որու արդիւնքով անոնց կեանքը անընդհատ կը փոխուէր: Անոնք կը յիշեցնեն զիս Պօղոսի հետեւեալ խօսքերը. «Ոչ թէ ես... արդէն կատարեալ եղեր եմ, հապա ետեւէն ինկած եմ որ բռնեմ մրցանակը, որուն համար ալ բռնուեցայ Քրիստոս Յիսուսէն» (Փիլիպ. 3.12): Մէկ խօսքով, անոնք առաջ վազողներ են, ճամբորդողներ են: Անոնք այնպիսի ճամբորդողներ չեն, ովքեր ճշմարտութիւնը կը փնտռեն, այլ, ինչպէս Պօղոս կ'ըսէ «բռնուեցայ Քրիստոս Յիսուսէ...»: Անոնք այն գիտակցութիւնը ունին, որ Յիսուս Քրիստոսէ գտնուեցան, Ան գտաւ զիրենք եւ այս ճշմարտութիւնը իրենց այնքան ոգեշնչեց ու գրաւեց, որ իրենց կեանքերը փոխուեցան եւ սկսան Քրիստոսին աւելի մօտէն ճանչնալ:

Աբրահամ նահապետի կեանքի խորհրդանիշը վրանն էր: Օտար երկրի մէջ պանդուխտի պէս ան «վրաններու մէջ բնակեցաւ» (Եբր. 11.9): Ան պանդուխտ էր, ով մշտապէս ճամբորդութեան մէջ էր եւ մշտապէս Աստուծոյ փորձառաբար կը ճանչնար: Մակայն բոլորովին այլ պատկեր է Աբրահամի եղբօրորդին՝ Ղովտը. ակնյայտ է որ ան չէր սիրեր

պանդուխտի կեանքը (Ծննդ. 13): Այսօրուայ շատ մարդոց պէս, ան ապահով կեանք կը փնտռէր, որը բաղձալի վայրը հասնելու գիտակցութենէն կուգայ: Ուստի, ան ընտրեց Սողոմի մէջ հաստատուիլ: Ան չսիրեց վրանի մէջ ապրելու կեանքը, քաղաքը իրեն համար շատ աւելի ապահով էր: Բայց անոր ապահովութեան զգացումը խաբուսիկ էր, իր հասած վայրը կեղծ էր, ան պարզապէս դադրեցաւ առաջ ընթանալէ: Եթէ կարդաք Ծննդոց 19-րդ գլուխը պիտի տեսնէք, որ վերջաւորութեան Աբրահամը շատ աւելի ապահով էր իր պանդուխտի վրանին մէջ, քան Ղովտը՝ Սողոմ քաղաքի մէջ:

Այն քրիստոնեաները ովքեր կը զգան թէ տեղ հասած են եւ քիչ փափաք ունին Պօղոսի եւ Աբրահամի նման ճամբորդութիւնը շարունակելու եւ Աստուծոյ փորձառաքար վայելելու արդիւնքով իրենց անձնական կեանքերու մէջ փոփոխութիւններ տեսնելու՝ վտանգի առջեւ կանգնած են, որ իրենց հասած տեղը կեղծ է: Ուշ թէ շուտ Ղովտի պէս պիտի յայտնաբերեն, որ իրենց հասած վայրը խաբուսիկ է եւ վերջապէս այն իրենց համար ձանձրոյթի եւ հոգեւոր լճացումի վայր պիտի հանդիսանայ, ուրկէ հարկաւոր է փախչիլ: Անոնց տեսանկիւնը եւ աստուածճանաչութիւնը հիմնուած է ոչ առողջ մօտեցումներու վրայ, որը պիտի խանգարէ, որ Քրիստոսին աւելի նմանուին: Մէկ խօսքով, անոնք կը դադրին Քրիստոսի աշակերտներ կամ սորվողներ ըլլալ:

Այդ տարեց տիկինը չէր դադրած ճամբորդութիւն ընելէ: Իր յառաջացած տարիքին մէջ ան ետեւէն ինկած կը վազէր Պօղոսի նման ու կը ճամբորդէր Աբրահամի նման: Մինչ ինք կը շարունակէր ջանասիրաբար Աստուծոյ ճանչնալ, առանց տեղեակ ըլլալու ան Աստուծոյ հանդէպ իմ ախորժակս աւելի կը բանար:

Պահ մը տրամադրէք Աստուծոյ ըսելու, որ ձեր հոգեւոր կեանքին մէջ առաջ ընթանալ կը փափաքիք, եւ որ իսկապէս կուզէք այն իրողութիւն դառնայ ձեր կեանքին մէջ:

Ռէքս Տիրլավ

Մարախ՝ կամ հսկայ տապալող

Թուոց 13.1-3

Ելից 3:7-րդ համարին մէջ կը կարդանք, որ Աստուած Եգիպտոսի մէջ եղող Իր ժողովուրդին չարչարանքը տեսաւ եւ անոնց տարիներու աղաղակը լսելով խոստացաւ ազատել զանոնք Եգիպտացիներու ձեռքէն ու տանիլ աղէկ ու լայնարձակ երկիր մը, կաթ ու մեղր բխող Քանանու երկիրը: Սակայն երբ կարդանք Թուոց 14.1-3 համարները, կը տեսնենք թէ նոյն Իսրայէլ ժողովուրդը դարձեալ կը գանգատէր Մովսէսի եւ Ահարոնի թէ ինչո՞ւ Աստուած զիրենք Եգիպտոսի երկրէն հանելով բերաւ Քանանու երկիրը: Տէրը Իսրայէլի ժողովուրդին այս երկու առաջնորդները տուաւ, որպէսզի պատրաստէր զիրենք իրենց անապատի ճամբորդութեան ընթացքին:

Երբ Եգիպտոսէն ելան՝ հաւատքի դասը սորվեցան - Տէրը խոստացաւ ազատել զիրենք եւ կատարեց Իր խոստումը: Երբ Կարմիր ծովուն առջեւ գտնուեցան, դարձեալ գանգատեցան խորհելով որ պիտի մեռնին, բայց Տէրը հրաշք կատարելով՝ զանոնք ապահով դուրս բերաւ: Անապատին մէջ տրտնջեցին որ ուտելիք եւ խմելիք չունին, Տէրը դարձեալ հոգաց իրենց կարիքները՝ միս, ջուր եւ մանանա հայթայթելով:

Տէրը 2-3 տարիներ Իր ժողովուրդը առաջնորդեց Իր բազուկովը, Իր ծառային Մովսէսի միջոցաւ եւ երբ հասան խոստացուած երկիրը Տէրը Մովսէսի ըսաւ, որ 12 ցեղերէն իշխաններ դրկէ լրտեսելու Քանանու երկիրը որ տեղեկութիւն բերեն: Հոս հարց մը կայ, թէ երբ Տէրը խոստացաւ ինչպիսի երկիր մը տալ իրենց ձեռքը, լրտեսի ի՞նչ կարիք կար: Բ Օրինաց 1.22-րդ համարին մէջ Մովսէս կը յայտնէ որ լրտեսներ դրկելը ժողովուրդին որոշումն էր եւ ոչ՝ Աստուծոյ:

40 օրեր ետք 12 լրտեսները կը վերադառնան նոյն տեղեկութեամբ ինչ որ Տէրը իրենց խոստացած էր, սակայն անոնցմէ տասը կ'աւելցրնեն. «...Բայց, քաղաքները պարսպաւոր ու խիստ մեծ են, ու ժողովուրդը զօրաւոր է, ու Եմակի որդիները տեսանք (այսինքն՝ հսկաներ), ու մենք մեր աչքին մարախի պէս երեւցանք»: Երբ ժողովուրդը այս տասին տեղեկութիւնը կը լսէ՝ իրար կ'անցնի, կը վախճայ ու կը սկսի

գանգատիլ որ Տէրը ինչո՞ւ զիրենք հոն բերաւ: Մնացեալ երկու լրտեսները՝ Քաղէբ եւ Յեսու որոնք մոյն փորձառութեան ականատես եղած էին, կը հանդարտեցնեն ժողովուրդը եւ կը քաջալերեն որ ելլեն ու ժառանգեն երկիրը ինչպէս Տէրը խոստացած էր իրենց: Լրտեսներէն տասը իրենք զիրենք մարախի չափ կը տեսնեն դժուարութիւններուն առջեւ, սակայն միւս երկուքը Տիրոջ գործօրինը կը տեսնեն՝ յաղթահարելու ամէն դժուարութեանց:

Ի՞նչ էր տարբերութիւնը տասին եւ երկուքին: Առաջինը՝ յուսահատեցաւ իր անհաւատութեան պատճառով, իսկ միւսը՝ քաջալերեց իր հաւատքին պատճառով: Տասը՝ մոռցան Աստուծոյ հրաշքները անապատի ճամբորդութեան ընթացքին, երկուքը՝ յիշեցին Տիրոջ հաւատարմութիւնը Իր խոստումները կատարելուն մէջ: Տասը՝ միայն դժուարութիւնները տեսան, երկուքը՝ Տիրոջ բազուկը տեսան դժուարութիւններուն մէջ: Տասը՝ իրենց իմաստութեան վստահեցան, երկուքը՝ Աստուծոյ խոստումին:

Պօղոս առաքեալ Փիլիպ. 1.6-ի մէջ կ'ըսէ. «Այս մասին վստահ ըլլալով՝ թէ ան որ ձեր մէջ բարի գործ մը սկսաւ, մինչեւ Յիսուս Քրիստոսի օրը պիտի կատարէ»: Տէրը գործ մը սկսաւ Իսրայէլ ժողովուրդին մէջ եւ կամեցաւ Քանանու երկիրը տալ իրենց եւ որովհետեւ քանիցս անգամ թերահաւատ գտնուեցան իրենց ճամբորդութեան ընթացքին, չկրցան ժառանգել Քանանու երկիրը եւ 40 տարիներ թափառեցան անապատին մէջ:

Այսօր, արդեօք Տէրը ի՞նչ ծրագիր ունի մեր անձնական կեանքերուն համար, մեր եկեղեցիին կեանքին համար: Երբ Տէրը կ'ըսէ ելէք ու ժառանգեցէք, Տէրը Իր խոստումը պիտի կատարէ: Բնականաբար դժուարութիւններու պիտի հանդիպինք, հսկանքու առջեւ պիտի գրտնըուինք, սակայն յաղթօրինը Իրմէ է: Այս մասին վստահ ըլլալով, որ ան որ ձեր մէջ բարի գործ մը սկսաւ մինչեւ Յիսուս Քրիստոսի օրը պիտի կատարէ:

Յովան եղբ. Գույումճեան
Քաղուած՝ «Հատընտիր հոգևոր պատգամներ» գրքէն

Յարատեւէ՛ աղօթքիդ մէջ

Գ Թագ. 18.1, 36-46

Երբեւէ մտածեր էք, թէ ո՞րն է տարբերութիւնը աղօթքի պատասխանը ստանալու եւ աղօթքի խնդրանքը ստանալու միջեւ: Հետեւեալ հարցերէն ո՞ր մէկը աւելի կ'ընդգծէ աղօթքի մասին ունեցած ձեր տեսանկիւնը. «Որքա՞ն պէտք է աղօթեմ, որ խնդրանքս ստանամ» եւ «Որքա՞ն պէտք է աղօթեմ, որ պատասխանս ստանամ»: Կը խորհիմ թէ ճիշդ պատասխանը սա է. «Աղօթել մինչեւ պատասխանը ստանալ»: Աստուած թերեւս չտայ մեզ մեր խնդրածը, սակայն անհնար է որ Ան չպատասխանէ Իր Որդւոյն անունով կատարուած աղօթքները (Յովհ. 14.13, Մարկ. 11.24):

Աստուած աղօթքները կը պատասխանէ երեք կերպով՝ այո, ոչ եւ սպասէ: Փաստօրէն, Աստուծոյ երրորդ պատասխանը կարելի է ընդունիլ որպէս կանաչ լոյս, քաջալերանք որ աղօթքը շարունակենք, մինչեւ որ այն դառնայ այո կամ ոչ: Կը խորհիմ թէ ճիշդ է մտածել, որ Աստուծոյ պատասխանները մեր աղօթքներուն կամ այո են, կամ ոչ: Սակայն ամենակարեւոր հարցը ինծի եւ քեզի համար այսօր սա է. «Արդե՞օք կը յարատեւենք մեր աղօթքներուն մէջ, մինչեւ որ Աստուծոյ պատասխանը ստանանք»:

Եղիա մարգարէն որքա՞ն աղօթեց, որ անձրեւը կտրուի եւ որքա՞ն աղօթեց որ կրկին անձրեւէ: Աստուածաշունչին մէջ գրուած չէ թէ քանի անգամ աղօթեց որպէսզի անձրեւը կտրուի ու երաշտը սկսի (հաւանաբար մէկ անգամ), սակայն երաշտի վերջը անձրեւը կրկին գալու համար նշուած է, որ ան եօթ անգամ աղօթեց: Հետաքրքրական է որ Յակոբոս իր նամակի մէջ, երբ կը գրէ այս դէպքի մասին, չի նշեր թէ Եղիան քանի անգամ աղօթեց անձրեւը դադրեցնելու եւ կրկին բերելու համար, ան պարզապէս կ'ըսէ. «Եղիան մեզի պէս կործերու ենթակայ մարդ մըն էր: Աղօթք ըրաւ որ անձրեւ չգայ եւ երեք տարի ու վեց ամիս երկրի վրայ անձրեւ չեկաւ: Եւ նորէն աղօթք ըրաւ ու երկինք անձրեւ տուաւ եւ երկիր իր պտուղը բուսցուց» (Յակ. 5.17-18): Եղիան աղօթեց մինչեւ որ երկինքէն անձրեւ եկաւ: Ան պիտի շարունակէր 7, 8, 9 եւ

10 անգամ աղօթել, քանի որ վստահ էր որ անձրեւը պիտի գար: Աստուած խոստացած էր զինք (Գ Թագ. 18.1): Որպէս Աստուծոյ մարդ, հրգօր մարգարէ, ան հարկաւ կարող էր ինքն իրեն մտածել ըսելով. «Ես գիտեմ, որ Աստուած ինձի խոստացած է, մէկ անգամ կ'աղօթեմ եւ անձրեւը կրկին կուգայ, ինչո՞ւ համար ժամանակ եւ աշխատանք ծախսեմ, վերջիվերջոյ եւ կենդանի Աստուծոյ մարգարէն եմ»: Սակայն կը տեսնենք, որ ան խոնարհաբար շարունակեց աղօթել մինչեւ որ ան ստացաւ իր աղօթքի պատասխանն ու խնդրանքը:

Այժմ, եկէք մտածենք երկինքէն իջնող կրակի մասին: Կը կարդանք, որ Եղիան կարճ աղօթք մը ըրաւ եւ Տէրոջմէն կրակ իջաւ, որը լափեց ողջակէզը, փայտերը, քարերը, հողը եւ փոսի մէջի ջուրը:

Անձրեւ եւ կրակ, նոյն աշխարհագրական տարածքին մէջ, նոյն ժամանակահատուածին մէջ, նոյն աղբիւրէն կուգան՝ երկինքէն, կուգան որպէս աղօթքի պատասխան, որը կատարուած է նոյն անձի կողմէն:

Եկէք պահ մը խորհրդածենք: Աւելի մեծ հաւատք դրսեւորելու կարիք որտե՞ղ կար, երկինքէն անձրեւ բերելու՞, թե՞ կրակ բերելու ժամանակ: Ո՞րը աւելի բնական է: Բնութիւնը երկինքէն անձրեւ կը տեղացընէ եւ ոչ թէ կրակ: Եթէ այդպէս է, հապա ինչո՞ւ համար դիւրին, բնական եւ Աստուծմէ խոստացուած քանի համար Եղիան եօթ անգամ աղօթեց (անձրեւը), իսկ դժուար, անբնական եւ չխոստացուած քանի համար ան աղօթեց միայն մէկ անգամ (կրակը): Շատ յստակ է, որ ան աւելի ջերմեռանդութեամբ աղօթեց դիւրին քանի համար, սակայն դժուար քանի համար ան միայն մէկ անգամ աղօթեց: Կամ թերեւս պէտք է մտածենք, որ կրակի համար եղած աղօթքը աւելի մեծ հաւատքով եղած էր եւ ատոր համար անմիջապէս պատասխանուեցաւ, իսկ անձրեւի համար եղած աղօթքը տկար հաւատքով եղած էր (եթէ հաշուի առնելու ըլլանք, որ երեք ու կէս տարի երկինքը գոց էր):

Սակայն պէտք է ընդունինք նաեւ այն փաստը, որ Եղիան իր կեանքին մէջ մինչեւ այդ պահը երկինքէն կրակ բերելու փորձառութիւն չէր ունեցած (Աքաբ քագաւորի մահէն ետք այդպիսի փորձառութիւն ունեցաւ (Գ Թագ. 1.10-14)): Աւելի մեծ հաւատք եւ աւելի շատ աղօթք պէտք էր կրակի համար, բայց հակառակը կը տեսնենք այստեղ: Նաեւ պէտք է յիշենք, որ անձրեւի համար եղած աղօթքը եւ կրակի համար եղած աղօթքը նոյն օրը տեղի ունեցան, մի քանի վայրկեաններու տար-

բերութեամբ: Նախ աղօթեց կրակի համար յետոյ անձրեւի համար: Սա կ'օգնէ մեզ հասկնալու, որ կրակի եւ անձրեւի համար կատարուած աղօթքը, նոյն հաւատքով ըսուած աղօթքներ էին: Ուրեմն, յստակ կը դառնայ մեզի, որ աղօթքը պատասխանուելու գաղտնիքը այս պարագային, ոչ թէ Եղիայի հաւատքն էր, այլ յարատեւութիւնը, առաքինութիւն մը, որ բացակայ է արդի քրիստոնէական բառարաններէն:

Սիրելի՛ հաւատակից, արդեօ՞ք կը յարատեւես աղօթքներուդ մէջ մինչեւ որ ստանաս աղօթքիդ պատասխանը: Որքա՞ն օրհնութիւններ այսօր քուկդ պիտի ըլլային, եթէ պարզապէս յարատեւէիր աղօթքիդ մէջ:

Յարատեւել չի նշանակէր կրկնել աղօթքները, կամքի ուժ դրսեւորել կամ Աստուծոյ յիշեցնել... այն կը նշանակէ յարատեւ վստահութիւն ունենալ Աստուծոյ նկատմամբ:

Տէր Յիսուսը նոյնպէս կը յարատեւէր իր աղօթքներուն մէջ: Երբ խաչելութեան ժամանակը մօտեցաւ, գրուած է որ Ան երեք անգամ աղօթեց որ Հայրը այդ բաժակը Իրմէ հեռացնէ: Ինչո՞ւ համար երեք անգամ աղօթեց եւ ոչ մէկ: Արդեօ՞ք կը մտածէր որ Հայրը Իրեն չլսեց առաջին անգամէն, քաւ լիցի, Տէր Յիսուսը այն վստահութիւնը ունէր որ Հայրը միշտ Իրեն հետ է եւ միշտ Իրեն կը լսէ: Յովհ. 11.42-ի մէջ Յիսուս Իր Հօր մասին խօսելով կ'ըսէ. «Ես գիտէի, որ ամէն ատեն ինծի կը լսես...»: Աղօթքի երեք անգամ կրկնութիւնը ցոյց կուտայ Տէր Յիսուսի շարունակական վստահութիւնը առ Աստուած: Ան պիտի վստահէր Իր Հօրը մինչեւ վերջ: Արդեօք մենք Տէր Յիսուսէ լա՞ւ ենք, որ չենք ուզեր աղօթքի մէջ յարատեւել, թե՞ մեր հաւատքը Յիսուսի հաւատքէն գերազանց է:

Աստուած կ'ուզէ յարատեւենք աղօթքի մէջ, որպէսզի նաեւ յարատեւենք շնորհակալութիւն մատուցելու եւ զինք երկրպագելու մէջ: Եղիան յարատեւեց եւ այն մեծ օրհնութիւն բերաւ իրեն, ազգին (Տէրոջը դարձան) եւ նաեւ երկրին (անձրեւը եկաւ):

Եկէք չյանձնուինք, այլ յարատեւենք աղօթքի մէջ մինչեւ որ մեր պատասխանը ստանանք՝ այդ կամ ոչ: Եթէ «ոչ» ըլլայ Աստուծոյ պատասխանը, ապա յիշենք որ ամէն բաները բարիի գործակից կ'ըլլան, անոնց համար, որոնք Աստուծոյ կը սիրեն (Հռոմ. 8.28):

Վարդան Սարգիսեան

Արդեօք բջջային հեռախօսդ լիովին լիցքաւորուած է

Արդեօք բջջային հեռախօսդ լիովին լիցքաւորուած է: Արդեօք անյարմարութիւն չե՞ս զգար, երբ բջջային հեռախօսիդ մարտկոցը ուր որ է կը սպառի, կամ արդեն սպառած է եւ ելեկտրականութեան աղբիւր մօտակայքը չի գտնուիր: Յաճախ այսպէս կը պատահի մեզի հետ ճիշդ այն պահուն, երբ շատ կարեւոր հեռախօսազանգ մը կը սպասենք, կամ իմէյլները կը ստուգենք...

Ես ինծի ապահով կը զգամ, երբ տանն եմ կամ գրասենեակիս մէջ, իմանալով որ հեռախօսս միացուած է ելեկտրական սնուցիչին, մինչ այն կ'օգտագործեմ: Ես երբեք մտահոգուելու կարիք չունիմ, քանի որ գիտեմ որ այն միացուած է ելեկտրական սնուցիչին: Այն ելեկտրականութեան անսպառ աղբիւրի միացուած է եւ կապ չունի թէ որքան կը գործածեմ, այն միշտ լիցքաւորուելու ընթացքի մէջ է: Խնդիրս կը ծագի, երբ կը հեռանամ այդ աղբիւրէն...

Ի հարկէ, այսօր կան այնպիսի միջոցներ, ինչպիսիք են մարտկոցներու շարժական սնուցիչներ, որոնք կարող են ելեկտրականութեամբ ապահովել մեր բջջայինները: Ասիկա շատ լաւ է, ես այլեւս մտահոգուելու կարիք չունիմ, քանի որ քովս ունիմ աղբիւր մը, որուն կրնամ դիմել, երբ հեռախօսիս մարտկոցը մեռնի:

Նոյնը կը պատահի մեզի հետ հոգեւոր ոլորտի մէջ: Եթէ ես եւ դուն կ'ուզենք հոգեւորապէս ուժեղ ըլլալ, յաղթական կեանքով ապրիլ, Աստուծոյ զօրութիւնը միշտ մեզի հետ ունենալ, երբեք չսպառիլ զօրութեան պակասութեան պատճառով եւ Աստուծոյ առաջնորդութիւնը միշտ ունենալ մեր կեանքին մէջ, ապա մենք պէտք է միշտ միացուած ըլլանք Յիսուսին: Ան Աստուծոյ անսպառ զօրութեան աղբիւրն է: Աղօթելով եւ Աստուածաշունչը կարդալով մենք կրնանք ունենալ այդ զօրութիւնը, յաղթանակն ու առաջնորդութիւնը որը Աստուծմէ կուգայ: Յիշէ՛, որ պէտք է միշտ միացուած ըլլաւ Յիսուսէ: Կարդացէ՛ք Դուկ. 11.28, Եփես. 6.18, Ա Տիմ. 2.1-4, Բ Տիմ. 3.16-17:

Ռաֆֆի Չափարեան

Մի՛ վհատիր, անգամ, երբ մարդիկ չեն ընէր այն, ինչ պէտք է ընեն (Գործք 12.25, 13.1-13)

Արդեօ՞ք այսօր զայրացած ես որեւէ մէկու վրայ: Մինչ զայրոյթիդ ելք տալը երկու բան նկատի առ.

- Քու մտածածդ գուցէ լիովին ճշմարիտ չէ:
- Քու մտածածդ գուցէ ճշմարիտ է, սակայն չես կրնար ուրիշներուն ստիպել ճիշտ որոշումներ կայացնել:

Յովհաննէս Մարկոսի դէպքը

Բառնաբասը եւ Սողոմը իրենց պաշտօնը կատարելով Երուսաղէմէն ետ դառնան եւ իրենց հետ վերցուցին Յովհաննէսին, որ Մարկոս կը կոչուէր (Գործք 13.4-5):

Պօղոսը եւ իր հետ եղողները Պափոսէ ելան ու եկան Պամփիլիայի Պերգէն, բայց Յովհաննէսը անոնցմէ զատուելով՝ Երուսաղէմ դարձաւ (Գործք 13.13):

Չափազանց խրթին

Յովհաննէս Մարկոսը հրաժարեցաւ միսիոնարական ճամբորդութենէն եւ վերադարձաւ Երուսաղէմ: Այն ատիկ ղփուար գործ էր քան կը պատկերացնէր: Միսիոնարական աշխատանքը կրնայ ծանր ըլլալ:

Նախ՝ հիանալի խոստում, ապա՝ հիասթափութիւն

Պօղոս առաքեալն ու Բառնաբասը Յովհաննէս Մարկոսի մէջ կը տեսնէին խոստումնալից երիտասարդի, սակայն վերջինս հրաժարեցաւ առաջին իսկ միսիոնարական ճամբորդութեան ժամանակ: Անոնք երկուքն ալ յոյս կը կ'ապէին Յովհաննէս Մարկոսի օգնութեան հետ, սակայն վերջինս հիասթափեցուց անոնց:

Ինչո՞ւ անվստահելի կը դառնանք:

Մարդիկ անվստահելի կը դառնան բազում պատճառներով: Որոշ պատճառներ տրամաբանական են, որոշը՝ ոչ: Պէտք է զգոյշ ըլլանք: Նաեւ պէտք է յիշենք, որ մեր կեանքի ընթացքին մենք եւս հիասթափեցուցած ու վիատեցուցած ենք որոշ մարդկանց:

Տարածայնություն Քրիստոսով եղբայրներու միջեւ

Ինչպէս գիտենք, Պօղոս առաքեալն ու Բառնաբասը գժտուեցան Յովհաննէս Մարկոսին երկրորդ միսիոնարական ճամբորդութեան համար ետ ընդունելու հարցին մէջ (Գործք 15.36-41):

Քաջալերանք

Կարող ենք քաջալերուիլ այն փաստով, որ անոնք հաշտուեցին, որովհետեւ ատելի ուշ Պօղոս առաքեալը իր թողութեան մէջ կը յիշատակէ Բառնաբասին (Ա Կորնթ. 9.6) նաեւ Յովհաննէս Մարկոսի (Բ Տիմ. 4.11) հետ ունեցած իր լաւ յարաբերութիւններու մասին:

Մի՛ վիատիր, անգամ, երբ մարդիկ չեն ընէր այն, ինչ պէտք է ընեն:

Չեսլայ Պասսարաւ

(czeslaw7@eta.pl; www.proword.eu)

Մէյրի ճոնսի Աստուածաշունչը

Մէյրի անունով փոքրիկ աղջիկ մը Աստուածաշունչը շատ կը սիրէր: Աստուածաշունչը կարդալու համար ստիպուած էր 2 մղոն քալել մինչեւ իր ազգականին ագարակը: Մինչեւ 16 տարեկան այս աղջիկը իրեն տրուած մանր դրամները խնայելով Աստուածաշունչ մը գնելու չափ դրամ հաւաքեց: Այդ ժամանակ Աստուածաշունչի ընկերութիւններ չկային եւ Աստուածաշունչը շատ հազուադէպ ու սուղ էր: Անոր մէկ օրինակը կ'արժէր 6 տոլար եւ 25 սենթ:

Օր մը բոկոտն եւ առանձին 28 մղոն ճամբայ քալեց մինչեւ որ հասաւ այն տեղ ուր Աստուածաշունչը կը ծախուէր: Հարցուց եւ գտաւ պրն Չարլսը, որ Աստուածաշունչեր հալթայթող էր: Անկէ հասկցաւ թէ վերջին օրինակն իսկ սպառած էր: Աղջկան պատմութենէն եւ արցունքներէն շատ ազդուած, տուաւ անոր օրինակ մը որ բարեկամի մը կողմէ ապսպրուած էր:

Մէյրի ճոնս խիստ ուրախացած տուն վերադարձաւ: Այսպէս այս աղջկան կեանքը 1804-ին Բրիտանական Աստուածաշունչի ընկերութեան կազմուելու մեծ ազդակ մը եղաւ:

Հայ քրիստոնեական առաքելություն

«Հայ քրիստոնեական առաքելություն»-ը Հայաստանի մեջ 18 տարի էն աւելի է, որ կը գործէ: Իր առաքելութիւնը սկսած է մանուկներու ծառայութեան համար իր համեստ ներդրումով: Գլխաւոր գրասենեակը կը գտնուի Աստրալիոյ մէջ, ունենալով եօթ անդամ: Հայաստանի մէջ այն գրանցուած է, որպէս մարդասիրական բարեգործական կազմակերպութիւն՝ խորհուրդի հինգ անդամներով: Այս տարի նաեւ գրանցուեցաւ Քալիֆորնիոյ մէջ՝ խորհուրդի չորս անդամներով:

«Հայ քրիստոնեական առաքելութեան» գլխաւոր կոչումը Հայաստանի ամենաչքաւոր մարդկանց Աւետարանը հասցնելն է: Այդ նպատակին հասնելու համար այն կը համագործակցի տեղական եկեղեցիներու հետ, որպէսզի Աւետարանի լոյսը հասցնէ Հայաստանի մանուկներուն, երիտասարդներուն, չափահասներուն եւ ծերերուն:

«Հայ քրիստոնեական առաքելություն»-ը շահոյթ չհետապնդող կազմակերպութիւն է: Միայն Հայաստանի մէջ ծառայող գործակիցները նիւթապէս կը վարձատրուին:

Բոլոր նուիրաբերութիւնները կ'ուղղուին հետեւեալ կերպով.

1. ընտանիքներու ամսական նիւթական աջակցութիւն
2. ընտանիքներու սնունդի արկղեր
3. առողջապահութեան ծախսեր
4. ընտանիքներու ձմեռուայ վառելափայտ եւ ջեռուցում
5. տան վարձակալութեան ծախսեր
6. սուրիահայ փախստականներու օժանդակութիւն
7. քրիստոնեական գրականութեան հրատարակչութիւն
(«Ազդարարութեան փող», թերթիկներ, գրքոյկներ)
8. երիտասարդաց ծառայութիւն
9. բարձրագոյն ուսման վճար
10. քոնթէյնրի ծառայութիւն

11. Հայաստանի «Հայ քրիստոնեական առաքելության» ծառայակիցներու վարձատրութիւն
12. Հայաստանի «Հայ քրիստոնեական առաքելության» ծառայութեան ծախսեր
13. Հայաստանի Մանկանց աւետարանչութեան ընկերակցութեան ծառայակիցներու աջակցութիւն
14. Կիւմրի քաղաքի «Աւետարանչատան կենդրոն»-ի վերանորոգութիւն
15. կարիքաւորներու տան վերանորոգութիւն
16. Վանաձորի տոմիկներու մէջ ապրող ընտանիքներու աջակցութիւն

Կը քաջալերենք ձեզ օգնել մեզ, որ ուրիշներուն օգնենք: Կը խնդրեմ կա'յ հաստատե՞ք ձեր մօտ գտնուող մեր գրասենեակներէն մէկուն հետ եւ յայտնել ձեր փափաքը մեզ կամաւորապէս օգնելու համար:

Ձեր օգնութիւնը կրնայ ըլլալ հետեւալ որեւէ եղանակներով՝

- օգնել գործը ձեր համայնքին ծանօթացնել,
- առիթ տալ ձեր եկեղեցիին մէջ գործը ներկայացնել,
- վերը նշուած որեւէ ծրագրին նիւթապէս աջակցել:

Կարող էք ձեր իմէյլի հասցէն գրանցել, որպէսզի պարբերաբար ստանաք մեր աղօթքի նամակները եւ նորութիւնները:

Մեզ հետ կարող էք նաեւ կապ հաստատել, եթէ կը փափաքիք միանալ մեր միսիոնարական խումբին, որը կը պատրաստուի Հայաստան այցելել ծառայութեան համար այս տարուայ ընթացքին:

AUSTRALIA: contact@acmaust.org
USA California: contact.acm.us@gmail.com
URL: www.acmaust.org

